Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA  СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 219 SATURDAY, NOVEMBER 15, 1997 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 15-го ЛИСТОПАДА 1997 р. Ч. 219 РІК CIV.

Шахтарі Донбасу дали Урядові три дні

Київ(Р.Р.). — У четвер, 13-го листопада, газета „День" повідомила про загострення соціяльно-політичної ситуації в Донбасі. Всі шахти виробничого об'єднання „Павлоградвугілля" припинили відвантаження вугілля на державне замовлення для теплових електричних станцій.

Шахтарі поінформували Уряд, місцеву владу та Міністерство Енергетики та Електрифікації, що вони повинні стрінутися з шахтарями. В іншому випадку 15-го листопада всі вугільні шахти західного Донбасу зупинять працю.

Голова донецького об'єднання Незалежної Профспілки Гірників України (НПГУ) Валерій Карлов під час розмови з журналістами сказав, що зима і весна 1998 року знищать шахти Донбасу, оскільки в бюджеті зовсім не передбачено для них грошей.

Заборгованість шахтарям зростає, вони вже не отримують зарплатні по 5-6 місяців.

Обрано Центральну виборчу комісію України

Київ(Р.Р.). — У середу, 12-го листопада, Верховна Рада України добрала ще п'ятьох членів нового складу Центральної виборчої комісії.

Президент України Леонід Кучма запропонував Верховній Раді список кандидатів до ЦВК. До списку увійшли ті самі претенденти, які під час попереднього розгляду не зібрали в парляменті необхідного числа голосів. Цього разу депутати голосували картками „в закритому режимі".

Цього разу до ЦВК обрано: головного консультанта-інспектора Управління організаційної праці і кадрової політики Адміністрації Президента Олександра Гашицького; заступника голови Фонду сприяння місцевому самоуправлінню при Президенті Ренольда Давидова; старшого консультанта відділу зв'язків з органами місцевого управління, секретаріяту Верховної Ради, члена Тернопільської обласної виборчої комісії Ярослава Давидовича; головного консультанта-інспектора Управління організаційної роботи і кадрової політики Адміністрації Президента Валентина Даниленка; заступника генерального прокурора України Миколу Дем'яненка.

Попереднього разу, як уже інформовано, було обрано шістьох членів ЦВК. Отже із 15 необхідних вже обрано 11 членів і ЦВК може виконувати свої обов'язки.

У зв'язку з цим, Верховна Рада ухвалила рішення про припинення уповноважень ЦВК попереднього скликання.

Економіка України починає виходити з кризи

Київ. — 12-го листопада радник Президента з економічних питань Анатолій Гальчинський сказав на пресконференції, що в економіці України відбувається перелом на краще, повідомила УНІАР. На підтвердження цього він навів статистичні дані і висновки комісії „Кучма-Гор".

„Економіка наближається до очікуваної стабілізації", — сказав А. Гальчинський. За його словами, в паливному секторі виробництво зросло на 4.6 відс., в секторі чорної металюргії на 9.5 відс. і в секторі кольорової металюргії на 3.2 відс. Зменшився спад у машинобудуванні. За перші 10 місяців минулого року він становив 25.1 відс., цього ж року за цей самий період цифра ця дорівнює 5.4 відс. „І хоча це багато, але наша галузь нарощує темпи і долає кризові явища", — зазначив радник Президента.

Він додав, що минулого року приріст спостерігався у двох областях, в першому кварталі цього року — в чотирьох, в третьому — в шістьох, а на сьогодні вже у 12-ох.

„Праця нового складу", — сказав А. Гальчинський. За його словами, комісія „Кучма-Гор" визнала, що вперше за останні три місяці спостерігається зменшення бюджетної заборгованости на 36 відс. і заборгованости у пенсіях на 16 відс. Ще одним висновком комісії є те, що відбувається перелом у поглибленні ринкових реформ.

Він повідомив також, що Президент готує указ щодо участи чужоземних компаній у приватизації в Україні. „Попри рішення Верховної Ради, ми вважаємо, що процес приватизації не зупинити", —підкреслив він, додавши, що указ готовий на 90 відс.

Як відомо, парлямент проголосував за зупинку приватизації до призначення Президентом нового голови Фонду Державного Майна. Діючий голова ФДМ Володимир Лановий, який не користується популярністю в депутатів, заявив нещодавно, що приватизація продовжуватиметься всупереч рішенню Верховної Ради.

Уряду, який очолює прем'єр-міністер Пустовойтенко, є на порядок вищою, ніж попереднього

Обміняти валюту можна і в банках України

Київ(Р.Р.). — Національний Банк України повідомив про спрощення процедури обміну валют в банках України.

Відтепер, щоб обміняти валюту, не вимагатимуть пашпортів або інших документів. Тобто, валюту можна обміняти так само вільно, як і в обмінних пунктах.

Як пояснили в НБУ, постанова має на меті усунути „залишки бюрократизму". А головною причиною таких змін є зростаюча конкуренція з боку міні-фірм, які давно обмінюють валюту, не питаючи документів.

У банках документи доведеться пред'явити чужинцям.

В ПАРСИППАНІ ВІДБУЛОСЯ УРОЧИСТЕ ПОСВЯЧЕННЯ НОВОГО БУДИНКУ УНСОЮЗУ

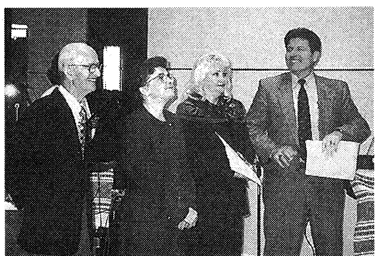
Парсиппані, Н. Дж. (Г. Колесса). — Контрастом до осінньої дощової погоди стала погідна атмосфера зустрічі у новому модерному будинку Українського Народного Союзу в Парсиппані, Н. Дж.

У неділю, 9-го листопада, о 3-ій годині після полудня тут зібрались увесь Головний Уряд УНС, його почесні члени, працівники канцелярії, редакцій газети „Свобода" та „Український Тижневик", керівники й представники українських організацій та безліч гостей, щоб взяти участь в церемонії посвячення нового приміщення УНС.

Прихожа заля поверхового будинку ч. 2200 при дорозі 10 привітно приймала гостей, які оточили покритий українською тканкою п'єдестал з іконами, а також розташувалися на поверсі над залею, звідки їм відкрився розлогий вид на основне місце події.

Церемонію відкрила предсідник УНСоюзу Уляна Дячук; провадили імпрезу заступники предсідника д-р Нестор Олесницький та Аня Дидик-Петренко.

Настав момент посвячення будинку, до якого було запрошено трьох душпастирів — пароха української католицької церкви св. Покрови в Торонто о. д-ра Мирона Стасіва (радного УНС), пароха української католицької церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Ситі о. Мар'яна Струця та пароха української православної церкви св. Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж. о. Олега Гуцула. В урочистій тиші розпочався Молебень, до якого згодом у відповідь приєднався хор присутніх. Окропивши вхідну залю, священики відправилися святити поверх будинку, де знаходяться канцелярія УНС та приміщення „Свободи" й „Українського Тижневика".



Під час імпрези посвячення нового будинку (зліва): мгр В. Дячук з дружиною, предсідником УНС Уляною Дячук, та заступник предсідника А. Дидик-Петренко й д-р Н. Олесницький

(фото Г. Колесси).

Продовжучи імпрезу, А. Дидик-Петренко та д-р Н. Олесницький представили присутніх членів та почесних членів Головного Уряду УНС, редакторів вищезгаданих газет, голів найближчих округ та секретарів відділів УНС (список подається нижче), а також голів й представників українських організацій — Українського Музею в Ню Йорку, Українського Вільного Університету, Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Українсько-Американського Адвокатського Товариства, УККА, УАКРади, ОДВУ, ККДУ, Пласту, СУМА, Союзу Українок Америки, Кредитових Кооператив „Самопоміч" в Нюарку, Клифтоні-Пассейку з відділом у сусідньому містечку Виппані, Джерзі Ситі, Н. Дж., Організації Оборони Людських Прав в Україні, та інших гостей.

Вітаючи УНСоюз з новосіллям, з короткими привітаннями виступили голова Центральної управи ОДВУ Володимир Процик, директор кредитової кооперативи „Самопоміч" у Пассейку-Клифтоні Ярослав Федун, заступниця голови Союзу Українок Америки Ольга Тритяк, голова Ради директорів кредитової кооперативи „Самопоміч" у Нюарку Осип Труш, федеральний прокурор Ню Джерзі д-р Богдан Витвицький — президент Організації Українсько-Американських Професіоналістів та Бизнесменів, та голова Ню-йоркської Округи УНСоюзу Варка Бачинська. Промовці висловили надію, що територіяльна зміна стане оновленням праці УНСоюзу та що організація надалі буде в авангарді українського життя.

Прикрасою урочистости став короткий концерт української музики, у якому виступили вокально-інструментальний ансамбль „Львів'яни" з солістом Володимиром Ціммурою та львівська бандуристка й співачка Алла Куцевич. Піднесено звуча-



Переповнена гістьми прихожа заля будинку УНС — центральне місце його посвячення

(Закінчення на стор. 3)

Ірак здійснив свої погрози

Вашінгтон. — Не зважаючи на всі дипломатичні заходи, Ірак у четвер, 13-го листопада, здійснив свої погрози та видворив усіх американських збройних інспекторів.

Президент Билл Клінтон відразу виступив з публічним осудом такої поведінки Іраку, але стримався від будь-яких збройних погроз, хоч постійно напоминав Ірак не виступати проти Організації Об'єднаних Націй.

У Ню Йорку Рада безпеки ООН пізно вечором ще того самого дня винесла резолюцію, котрою засудила цей вчинок видворення членів її комісії збройної перевірки та попередила Ірак про можливі „поважні наслідки" якщо він негайно не скасує свого рішення в цій справі.

Видворення американських збройних інспекторів, здійснене Саддамом Гуссейном тільки один день після того, як Рада безпеки ООН одноголосно вирішила примусити його відкликати цю погрозу, дала можливість Урядові президента Б. Клінтона посилити підтримку проти такої поведінки іракського лідера серед інших країн міжнародної спільноти. Однак ЗСА відразу підкреслили, що їхні пляни покищо базуються на дальших дипломатичних заходах, навіть якщо це триватиме „багато днів чи навіть тижнів", поки вони будуть думати про застосування збройної сили.

Видворення американських збройних інспекторів, зовсім припинило на невідомий час працю згаданої комісії ООН, а її керівник Ричард Батлер, не погоджуючись з рішенням Іраку, щоб продовжувати працю без американських членів комісії, вирішив відкликати всіх інспекторів.

Український астронавт полетить у простір на кораблі „Колюмбія"

Вашінгтон. — Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) і Національна космічна агенція України повідомили, що полковник Леонід Каденюк був вибраний першим українським астронавтом, який полетить у космос на американському міжпросторному кораблі. Згідно з договором між президентами Биллом Клінтоном і Леонідом Кучмою, американські та українські астронавти проведуть цілий ряд суттєвих дослідів про вплив мікрогравitації на ріст і запилення рослин.

Згадана космічна місія має назву Колябораційний український експеримент і експерти-науковці використовуватимуть приміщення та інструменти космічного корабля для різного роду дослідів. Такі досліди вже проводились і будуть дальше провадитись на цьому космічному кораблі.

Згідно з повідомленням НАСА ці досліди будуть мати надзвичайний освітні можливості. Разом із цими космічними дослідами подібні досліди будуть проводити учні середніх шкіл в Україні та Америці. Вживаючи інтернет науковці на космічній ракеті могтимуть прямо дискутувати свої знахідки з учнями.

Пляни для запущення космічної ракети „Колюмбія" зроблено на 2 год. 47 св. по полудні в середу, 19-го листопада. Згідно з інформаціями українського амбасади у Вашінгтоні та консуляту в Ню Йорку, президент Л. Кучма правдоподібно прибуде на Фльориду, щоб бути присутнім на запущенні у космос ракети „Колюмбія".

В Україні

(З інформацій УНІАР)

НОВІ АМБАСАДОРИ

КИЇВ. — 11-го листопада Президент Леонід Кучма прийняв вірчі грамоти від кількох нових амбасадорів. Вітаючи амбасадора Чеської Республіки Йозефа Рабеця, він висловив надію на дальше поширення і зміцнення взаємовигідних українсько-чеських зв'язків. На церемонії з амбасадором Філліпін Хайме Альседо Батістою, Л. Кучма побажав, щоб двосторонні контакти розвивалися більш плідно. Філліпінський амбасадор сказав, що можливе ефективне співробітництво в таких галузях як суднобудування, геологічна розвідка, хемічна промисловість і морські перевезення. Амбасадор Тайлянду Віч Янч Ченса Вардічай передав вітання Л. Кучмі від короля своєї країни і побажання процвітання українському народові. Подякувавши, Л. Кучма сказав, що в Тайлянді є досвід, який охоче перейматиме Україна у розбудові економіки і соціяльному розвитку держави.

ГОЛОДУВАЛИ ГАЗЕТЯРІ

ЛУГАНСЬКЕ. — Дев'ять працівників луганської газети „ХХІ вік", заснованої Валерієм Доброславським, розстріляним цього року, оголосили голодівку протесту проти переслідування їх з боку працівників правоохоронних органів. Заступник редактора газети Олександер Юров розповів, що коли він намагався зустрітися зі слідчою Оксаною Зотіною, черговий міліціянт не допустив його до неї, а провів до заступника начальника відділу міліції Шевцова. Цей останній, за словами Юрова, почав погрожувати, що колектив газети „догратеться і чиєюсь головою діти на пустирищі гратимуть у футбол". Після чого, йому все ж не дозволили зустрітися зі слідчою, відпровадивши до виходу. Пізніше, коли головний редактор газети зустрівся з начальником Луганського управління міліції Володимиром Будниковим, останній пообіцяв, що не потерпить такої брутальности в міліції. У зв'язку з цим через два дні журналісти припинили голодівку.

КПУ І СПУ ВИСТУПАЮТЬ ПРОТИ ПРЕЗИДЕНТА

ЧЕРНІВЦІ. — Тут відбулося спільне віче Комуністичної та Соціялістичної партій під гаслами „У відставку Президента і його режим!", „Геть губернатора Філіпчука!". У вічу взяли участь близько 400 осіб, які ухвалили резолюцію та звернення досі всіх політичних сил об'єднатися для підтримати їхню ініціятиву про усунення Президента України Леоніда Кучми, а також голови Чернівецької державної адміністрації Георгія Філіпчука.

ЛЮДИ ГИНУТЬ У ВОГНІ

КИЇВ. — Згідно з інформацією Головного управління державної пожежної охорони, тільки за першу половину листопада в Україні під час пожеж загинуло 20 осіб. За десять місяців цього року в огні загинуло 1.700 людей, серед яких 79 дітей. Особливо зросло число пожеж із огрівальних приладів. Люди намагаються огрівати приміщення саморобними електричними приладами. Від початку 1997 року в Україні зареєстровано 32,000 пожеж.

СУМІСНИКІВ СТАНЕ МЕНШЕ

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко доручив членам Кабінету Міністрів України та працівникам міністерств визначитися з приводу місця своєї праці. Він запевнив, що всіх, хто не перейде на основну працю у виконавчі структури, відповідно оформивши трудові договори, буде звільнено. Особливо це стосується депутатів Верховної Ради, які водночас працюють і в Уряді. Депутат Віктор Суслов, наприклад, повідомив, що перейшов на постійну працю в Уряд, але його активність у Верховній Раді від цього не зменшиться.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 11-ГО ЛИСТОПАДА, в Лондоні, Міжнародні організації здоров'я заявили, що спільно будуть боротися проти малярії, зокрема в Африці, де знаходиться 90 відсотків тих, які хворіють цією недугою. Малярія — це вимково заразлива недуга, котру розповсюджують комарі та котрою хворіє кожного року майже пів більйона осіб по цілому світі, а 2.7 мільйона вмирає від цієї хвороби. Понад 40 делегатів з Світової організації здоров'я, Щирого довір'я, Американської агенції міжнародного розвитку та Фундації малярії зібралися в Лондоні, щоб скоординувати свої спільні пляни боротьби з цією недугою. Професор Вінсляус Кіляма з Національного інституту медичних дослідів у Танзанії підкреслив, що ситуація в Африці є безнадійною, бо зростає відпорність паразита малярії до деяких найсильніших засобів лікування, а вакцини на малярію покищо немає.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 12-ГО ЛИСТОПАДА, в Ню Йорку закінчилася кінцева розправа згубного терористичного вибуху в одному з будинків Центру світової торгівлі в лютому 1993 року де загинуло шість осіб, а понад 1,000 було поранено. Федеральна лава присяжних у Мангеттені визнала винним Рамзі Ахмеда Юсефа за зорганізування та допомогу в переведені тієї смертельної бомбової змови, а Еяда Ісмоїла за те, що він завіз наладований вибухівкою „вен" до підземного гаражу згаданої будівлі. Чотири ісламські екстремісти, пов'язані з цією справою були суджені та визнані винними ще у 1994 році. З цього приводу Державний департамент попередив, що американські громадяни можуть стати прицілом помсти за визнання винними обидвох підсудних, зокрема подорожуючі поза кордонами країни.

НОВА АДРЕСА УНСоюзу, „СВОБОДИ" і „Українського Тижневика"

SVOBODA P. O. Box 280, 2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054 • Tel.: (973) 292-9800
UNA Fax: (973) 292-0900 • UW. Fax: (973) 644-9510

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

На Близькому Сході теплiє...

Не від нині вже в людей заведено, що не можуть не воювати. Але є на землі місця, де оте нездориме бажання виявляється найвиразніше. Одним з таких є Близько-східній регіон. Скільки з ним клопотів — знає не тільки Бог, а й ми грішні.

На думку спеціялістів, знову впритул наблизилася можливість воєнних дій між Ізраїлем та палестино-сирійцями. Знаючі люди кажуть, що воєнні дії суперників проти Ізраїля не зможуть стати для нього несподіванкою. Але це аж ніяк не може заспокоювати, поскільки сподіванка чи несподіванка, а вірогідність війни з кожним днем зростає. Головною причиною спеціялісти називають зупинення мирних переговорів між арабами та жидами. Перші, до речі, переконані, що зупинення таких переговорів чи навіть перерва в них Ізраїлеві вигідна, поскільки такий час дозволяє йому вкорінятися на захоплених арабських територіях. Тому й зрозуміло, чому араби вважають єдиним виходом воєнні дії. Такі авторитети, як, наприклад, ізраїльський оглядач Рон Бен-Ішаї впевнений, що ізраїльський уряд отим заморожуванням переговорів свідомо провокує арабів на військові конфлікти, вважаючи, що краще воювати тепер, ніж через кілька років, коли Іран почне виробництво ядерної зброї.

З іншого боку причиною чергової війни в регіоні може стати посилено плянований, як вважають жиди, несподіваний напад на Ізраїль Сирією, котра почала до нього готуватися три роки тому, як тільки підписала мирний договір з Йорданією. Сирія, кажуть ізраїльтяни, готова "одного прекрасного дня" нанести удар по певних ізраїльських об'єктах з тим, щоб швидко заволодіти територіями, а відтак, за вище згаданою перевіреною рецептою, запропонувати припинення вогню та переговори. Та хоч весь світ, включно із ЗСА, пробує переконати Ізраїль, що Сирія не піде на подібний крок, Тель-Авів впевнений, що тактичної переваги Ассад будь-якої миті може досягнути несподіваним нападом. Не останню ролю у виникненні війни можуть відіграти воєнізовані загони "Гезболли" та Гамасу і наростання впливу в регіоні ісламського фундаменталізму. Бо, наприклад, провокація жидівських екстремістів може змусити зареагувати навіть миролюбного йорданського короля Гуссейна.

Серед інших причин називають також ізолювання Ізраїля на світовому рівні, а з тим і можливість швидкої над ним перемоги. Не можна залишити поза увагою і єдности арабів, яка завжди мала велике значення для Сирії та Єгипту та яка сьогодні є чи не найвищому рівні. На випадок війни між арабами та жидами треба пам'ятати, що сьогодні Ізраїль вже не має тої переваги в повітрі, яку мав, і тепер Сирія впевнено може відповісти ракетним обстрілом, при чому ракет кляси "земля-земля" повністю достатньо, щоб досягнути будь-якої точки Ізраїля. Безсумнівна сьогодні й перевага єгипетських військово-морських сил над ізраїльськими.

Не останню ролю щодо можливости війни між арабами і жидами може відіграти розбрат в ізраїльському суспільствіі, за станом якого уважно слідкує арабський світ. Це, до речі, мабуть, найсерйозніша причина, що може підштовхнути арабів до відвертого військового протистояння. Тому сьогодні жиди гарячково думають над тим, що можна протиставити можливості нападу на них можливої ж арабської коаліції, що може закінчитися для Ізраїля дуже й дуже неприємно. Жиди впевнені в своїй силі. Але, як видно, насамперед, завдяки підтримці їх З'єднаними Стейтами та тому, що араби тепер не можуть дістати підтримки від, скажімо, Росії так, як це було в часи Совєтського Союзу.

Мілітарна загроза на Близькому Сході дістає ще більші можливості в зв'язку із заявою іракського уряду про недопущення контролі над озброєннями Іраку, хоча якраз при цій умові стало можливим припинення відомої протиіракської акції "Буря в пустелі". Не прогнозуватимемо, чим воно все закінчиться, однак заява Президента Билла Клінтона про те, що Вашінгтон будь-якої миті може почати мілітарні дії проти Багдаду, на увагу більш ніж заслуговує. Якщо ж припустити, що такі дії між ЗСА та Іраком і між арабами та жидами могли б збігтися в часі, то вже довелося б говорити не про потепління, а про справжнє близько-східнє воєнне пекло.

Михайло Шпонтак

УКРАЇНА ПІДТРИМУЄ НАТО

В Сенаті ЗСА відбувається велика дебата про фінансування проєкту прийняття нових членів до оборонного союзу НАТО. Що справа поширення альянсу на Схід є для Америки й Европи багатозначна, свідчить стаття під заголовком „Правдива місія НАТО", авторства Воррена Кристофера, колишнього державного секретаря ЗСА, спільно з Вілліямом Перрі, колишнім секретарем оборони ЗСА, яку помістив „Ню Йорк Таймс" з 21-го жовтня 1997 року.

Нова Европа

Автори згадують, що Джордж Маршалл закликав Америку причинитись до будови нової Европи „об'єднаної в мирі, свободі і добробуті". Наступні покоління продовжували підтримку візії Маршалла і зобов'язали ЗСА до найтісніших стосунків з старими і новими демократіями Европи. Найважливішим виразом такого зобов'язання було заснування Північно-атлантійського оборонного договору (НАТО). На НАТО далі лежить центральна відповідальність, не зважаючи на те, що політична й мілітарна ситуація змінилася. Правдою є, — продовжують автори, — що альянс осягнув свою первісну мілітарну мету, зневтралізувавши можливу атаку Варшавського пакту. Але ж це не була єдина роля НАТО. В контексті наміченого завдання і візії генерала Маршалла, демократії Европи зобов'язані працювати спільно замість взаємних протистоянь, з включенням ЗСА як основного поручителя духу цієї співпраці. ЗСА мусять продовжувати керівну ролю під час поширення демократичної Европи, і тому було б фатальною помилкою, коли б Сенат (ЗСА) голосував проти збільшення НАТО. Прийняття нових членів не є тільки одним і не найважнішим предметом дебати щодо майбутности альянсу, багато важливіша є справа його цілеспрямованости.

НАТО потребує пристосувати його мілітарну стратегію до сьогоднішніх реалій. Нема небезпеки для членів альянсу від потенційного аґресора, але є загрози для їх (членів) колективних інтересів поза їхніми територіями. Зміна наставлення й акцентування від оборони території членів НАТО на оборону спільних інтересів поза територіями членів альянсу є стратегічним імперативом. Загроза, — твердять автори, — включає розповсюдження зброї масового знищення, можливу втрату потоків нафти, тероризм, ґеноцид й аґресивні війни в інших реґіонах, що погрожує створенням більших заворушень. Члени альянсу мусять бути завжди готові мілітарно відповідно зареагувати на такі загрози для осягнення наміченої мети поза НАТО територіями.

Ця концепція не є нова. Міжнародні сили під командою альянсу здійснюють договір з Дейтону, Огайо, в Боснії, і здійснювали його збройні сили коаліції у війні Перської затоки „Десерт Сторм", що були вишколені і координовані оборонною структурою НАТО.

Такі коаліції, — продовжують автори, — включатимуть не конче всіх членів НАТО, і в загальному до складу коаліцій входитимуть і нечлени з „Партнерства заради миру", вишколені в програмі альянсу, збройні сили колишнього Варшавського пакту. В обох випадках, — у війні в Перській затоці та в Боснії, — коаліції включали не тільки членів НАТО. І тому різниця між повним членством і партнерством буде менше важною у формувані майбутніх коаліцій альянсу.

Далі питають автори: що повинно НАТО робити з росіянами і в справі росіян. Еволюція в зосередженні та зміни збройних сил альянсу (від оборони до спільних інтересів) повинні б сигналізувати скептикам, що НАТО пройшло поза первинну мету стримування Москви. До того ж російські військові лідери можуть зрозуміти зміну в альянсті — від великих стаціонарних розташувань під час Холодної війни до менших, але більш мобільних збройний сил. Вони пробують робити те саме у своїй програмі мілітарних реформ.

Основоположний акт НАТО — Росії був задуманий для політичної співпраці і формування продуктивних стосунків між обома. Мілітарні положення акту є менш проблематичними і важливішими для обох сторін на короткий і довший термін часу. Служба російських сил, пліч-о-пліч зі збройними силами НАТО у Боснії, може стати моделем для постійної співпраці і формування евразійської безпеки. Альянс повинен залишитись відкритим для держав, які бажають Партнерства задля миру. Метою має бути: подолати суворі умови щодо прийняття нових членів у НАТО.

Увага на Україну

Альянс мусить також, — наголошують автори, — присвятити час, увагу і ресурси в його стосунках з Україною, тепер офіційно пов'язаною через Хартію НАТО-Україна, яка продовжує міцну підтримку реґіональної мілітарної співпраці між членами Партнерства.

А який погляд проф. Збіґнєва Бжезінского на вище порушені справи? У своїй статті „Геостратегія для Евразії" (журнал „Форейн Аффейрс" за вересень-жовтень 1997 року) автор пише, що Америка стала ґльобальною надпотугою, від якої очікують суцільну і вичерпну стратегію стосовно Евразії. На західній периферії Евразії ключовими грачами залишаються Франція і Німеччина, а центральною метою ЗСА повинно бути поширення заавансованої позиції Европейської демократії. Китай, правдоподібно, стає віссю обертання, і ЗСА не матимуть евразійської стратегії без плекання Китайсько-Американської погоджености.

В центрі Евразії, в реґіоні між побільшеною Европою, залишається політична чорна діра, доки Росія не зрозуміє, що вона рішучо є вже постімперською державою. Тим часом, на південь Росії, Центральна Азія погрожує стати казаном етнічних конфліктів і зударів більших держав. Правдоподібно, статус ЗСА, як єдиної світової надпотуги, не оспорюватиметься протягом наступного покоління. Жодна держава не може дорівнювати ЗСА в царині мілітарної сили, економії, технології та культури. Альтернативою до американського лідерства стала б тільки анархія і хаос. Президент Клінтон правильно оцінює, що ЗСА стали „необхідною нацією" світу, державою, без якої тепер не можна обійтися.

Ґльобальне керівництво З'єднаних Стейтів Америки випробовуватиметься напруженням, непокірністю і періодичними конфліктами. В Европі подекуди може повернутися націоналізм-шовінізм, а поширена незайнятість, наприклад у Франції чи Німеччині, може спричинити ксенофобію з нахилом до політичного екстремізму. Аспірації об'єднаної Европи можуть здійснитися тільки при підбадьорюванні з боку ЗСА, а іноді і з потрібним стимулом — підганянням Европи Америкою.

Майбутність Росії є менш певна, а вигляди для її позитивної еволюції слабі. Тому ЗСА змушені формувати політичний контекст, який буде підхожий для асиміляції Росії в більшу арматуру европейської співпраці, з рівночасним сприянням утвердження незалежних новопосталих держав, Росії сусідів. Одначе, життєздатність, скажімо, України чи Узбекистану, лишається неповною, особливо в тому разі, якщо Америка не сповнить свій обов'язок підтримки їх заходів для національно-державної консолідації, — твердить доброзичливий до України автор, Збіґнєв Бжезінскі. Для осягнення мети НАТО і ЕС (Европейський Союз) повинні поширюватись поступово на схід. По черзі, країни Балтики, Румунія і Болгарія, між 2002-2005 роками повинні бути включені до оборонного альянсу та ЕС, і так само Україна — в 2005-10 роках, — під умовою здійснення нею конкретних внутрішній реформ, з індентифікацією центрально-европейської країни.

Довготермінова роля Росії в Евразії залежатиме у великій мірі від її самовизначення. Пріоритетом Російської Федерації має стати усучаснення, а не марні зусилля відзискати статус ґльобальної потуги. З уваги на розміри Росії та різноманітність, децентралізована політична система і економіка вільного ринку могли б штовхнути творчий потенціял росіян, їхня бо країна має величезні ресурси. Вільно конфедеративна Росія — в її складі: Европейська Росія, Сибірська республіка та Республіка Далекого Сходу, знайшла б кращі і ближчі економічні стосунки з її сусідами.

Конечна стабільність

Росії буде легше позбутись імперського минулого, — твердить автор, — якщо новопосталі незалежні держави стануть більш життєздатні й стабільні. Політична й економічна підтримка відновлених незалежних держав мусить бути невід'ємною частиною ширшої стратегії для інтеґрації Росії в трансконтинентальну систему співпраці. Україна є критично важливою складовою частиною такої політики, як також важливою є підтримка таких стратегічно-стрижневих держав як Азербайджан і Узбекістан.

Проф. З. Бжезінскі закінчує свою довгу і вартісну статтю визначенням субстанції і форми системи безпеки транс-евразійських просторів, що може стати більш будівничною ініціятивою для наступного століття. Ядром нової трансконтинентальної безпеки міг би служити постійний комітет у складі ЗСА, Европи, Китаю, Японії, сконфедерованої Росії та Індії, який колективно міг би розв'язувати критичні проблеми для стабільности Евразії. Поява такої трансконтинентальної системи могла б поступово звільнити Америку від деяких її тягарів з перманентною ролею арбітра Евразії. Геостратегічний успіх у цій ініціятиві був би відповідною спадщиною ролі ЗСА, як першої й єдиної ґльобальної надпотуги.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про українські закляті мікрофони

Здивуються читачі „О-КИ", побачивши такий заголовок: чи справді існують якісь особливі українські мікрофони, хто їх виробляє і де їх можна купити? — спитають, аби вгамувати своє здивування.

Ні, на жаль нам не відомо, чи є дійсно мікрофони українського походження, а я хочу тим разом звернути увагу на стабільний феномен добре відомий усім, що є учасниками різних українських імпрез.

Здається немов існує якась недобра сила, якесь закляття або чортик, що працює в поті чола на некористь українців в тій хвилині, як тільки приступають до мікрофону, щоб говорити щось мудрого із різних оказій.

Чи ви не зауважили того, дорогі читачі, як часто трапляється, що звичайний пересічний мікрофон, який навіть випробуваний перед початком імпрези та діє задовільно, нагло відмовляє послуху, коли біля нього стане наш промовець, дискутант чи інший виконавець публічної програми?

Звичайно це проявляється в тому, що слухачі на залі не чують або не розуміють слів, бо вони занадто тихі, то занадто голосні. Після декількох речень починаються вигуки зі залі „до мікрофону, до мікрофону" і тоді нервовий промовець, гублячи картки і сенс виступу, починає рухати мікрофон на всі сторони, що тільки ще погіршує ситуацію.

Унаслідок частина змісту зникає десь в „етері" незареєстрована і незрозуміла слухачам, а це викликає невдоволення та зовсім слушні застереження до промовців та організаторів імпрези. Мовляв, як можна було сподіватися, ті останні не подбали про це, щоб технічні засоби були випробувані перед початком імпрези, і тому її успіх був менший, як сподівано.

Дуже недавно мали нагоду члени нашої громади знову пережити активність того „чортика", який настирливо дбає про те, щоб нашим промовцям постійно бракувало сподіваного успіху. Коли учасники висловлювали свої застереження до того, що знов же підвели мікрофони, як це буває звичайно у нас, організатори виправдалися, що самі перевіряли їх і настроїли перед початком імпрези і все було в найбільшому порядку. Отже що сталося? Хто завинив? Це напевно ті „наші воріженьки", запевняють вас, коли стверджуєте цю аксіому по раз невідомо який, що на українських імпрезах без вийнятку з правила мікрофони не працюють.

Коли я порушила в розмові з одною передовою особою з нашої громади цю безвиграшну баталію українців з мікрофонами, він поставив мені питання: „А чи ми мали мікрофони колись в Україні?" Розуміється, я мусіла ствердити, що таких не було і може власне тому і пам'ятаємо, що „колись" у нас таких проблем не було. А залі були такі великі, як тепер, а часом навіть більші.

Тепер однак і тут, і в Україні голосники — це перша передумова для організаторів кожної імпрези, працюють вони, чи ні. Раз вони занизько поставлені, іншим разом надто високо задерті, але завжди є оправдання, чому ведучого імпрезою чи промовця на залі не чують добре.

Часом ці мікрофони можуть виконати різні завдання, ось хоча б перервати промову вилученням їх, або в інший „підривний" спосіб. Але таке тепер трапляється рідко, а однак ми далі терпимо від поганої передачі слів. Кажіть, що хочете, але тут хіба таки киринять нам, як завжди наші вороги. Бо чому я ніколи не зауважила, щоб в американській спільноті промовці мали труднощі з мікрофонами? Невже американці не мають „воріженьків?" Невже Гуссейн і його помічники не знаються на мікрофонах? Може б вони собі позичили в українців цю добре випробувану ідею? Пощо бомби, пощо вибухи, пощо праця усіх екстремістів? Перестроїти мікрофони і буде кінець з американською ідеологічною експансією. Учіться, панове-екстремісти і терористи, в українців, як знешкоджувати зіпсутими мікрофонами ворожу пропаґанду!

О-КА

Мирослав Семчишин

НЕВЕСЕЛИЙ БАЛЯНС

(Дещо про резолюції Другого Форуму)

II

„Державна влада, — читаємо далі, — значною мірою не забезпечує загальнолюдських інтересів народу і не причиняється до консолідації його як у соціяльному, так і в загальнокультурному секторі. Українське суспільство перебуває сьогодні в критичному стані, який характеризується існуванням різноспрямованих і неузгоджених реґіональних інтересів. В політичному секторі маємо кілька десятків партій (50 — МС), нерідко ворогуючих зі собою, а між ними також такі, які є відкритими ворогами самостійности української державности".

Форум звертається до Президента „оновити владні структури і відмовитись від тих, що заради особистої кар'єри і вигоди виступають у ролі захисників національних інтересів, а насправді вони байдужі і неприхильні українській справі... На їх місце мають прийти чесні, кваліфіковані й патріотичні працівники".

Добру роботу проведено на Форумі у сфері гуманітарних наук: освіта, шкільництво, засоби масової інформації, релігійні справи тощо. Резолюції ці сперті на реальному фактажі і ставлять рішучі вимоги. В них категорично ствердженo, що 10-та стаття Конституції України не набула „поступального й систематичного характеру". Впровадження української мови, як державної, тільки частково заторкнуло сферу шкільництва, радіомовлення й офіційного урядування. В гідному жалю стані опинилась україномовна преса і книговидавання; їх витісняють російські видання, і їх потужний потік пливе в Україну з Росії, а столиця України продовжує справляти враження російського міста. Більшість телеканалів теж не мають українського характеру. Висновок: Україна драматично програє змагання за інформативний і культурний простір, і це загрожує її національній безпеці.

Резолюція закликає Президента „виявити свою владу, без зволікання видати указ про затвердження 'Програми розвитку української мови в Україні' і провести атестування (іспити) на знання української мови державними службовцями". Резолюція закликає усіх, „кого болить серце" за багатострадну українську мову, створити фонд дерусифікації України.

А врешті, коли мова про національну безпеку, то резолюції „Круглого столу" („Національна безпека і військові формування") стверджують, що „на цьому відтинку існують серйозні недомагання. Існує потреба державно-політичного керівництва, якого досі не створено, і системи військово-політичного виховання; немає плянування оборонних заходів, відчувається потреба розгорнути воєнну промисловість, і тому подібне. Значно ширшу картину стану, в якому опинились сьогодні і безпека і військові формування української держави, знаходимо у великій статті генерал-полковника Анатолія Лопати, поміщеній під кінець вересня у „Вечірньому Києві" і в тижневику „Вісті з України". Там у вступі, між іншим, читаємо:

„Проблема національної безпеки України, як ніколи, пов'язані з самим існуванням нашої держави... Україна втратить свою незалежність, свою суверенність і цілісність тоді, коли вона втратить здатність до захисту національних інтересів, втратить власні Збройні Сили".

А в дальшому йде детальне обговорення різних неґативних проявів незадовільного керівництва армією і висунення цілого ряду конкретних постулятів-вимог, що мають причинитись до радикальних змін, щоби Збройні Сили України і всі їх відгалуження були справді на висоті своїх завдань. А ось короткий перелік генералових зауважень і авторитетних стверджень. Він зовсім відкрито ставить питання: „Що маємо робити, щоб наш народ не годував чужої армії"? Стан боєздатности нашої держави викликає більш ніж серйозне занепокоєння. Мобілізаційна система не налагоджена. Не визначений порядок переходу економіки держави з мирного у воєнний. Постраждала оборонна свідомість народу. Військова служба вважається непрестижною. Здається, що Україна перебуває в невизначеному просторі, без державних кордонів і реальної політичної ситуації.

Все це тільки кілька прикладів того, що глибоко турбує кваліфікованих фахівців-патріотів, що на заранні сьомого року української державности звертають увагу на фундаментальні справи, які в кожній державі грають першорядну ролю, а в нашій вони один з відтинків тієї довготривалої кризи, яка помітною іржею покриває увесь український державний організм.

Латинська примовка каже: „Проти фактів немає арґументів", і хай над цими фактами, для прикладу тут відображених, поміркують громадяни України, особливо батьки народу і керманичі держави.

Д-р В. Іваницький став почесним громадянином Львова

Як інформують з Комітету побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові, цього року в часі традиційних вже „Днів Львова" голова цього Комітету д-р Василь Іваницький отримав з рук Василя Куйбіди, голови Львівської Міської Ради, грамоту почесного громадянина.

Міська Рада ухвалила таке звання для д-ра В. Іваницького за вклад його праці у побудову пам'ятника, а передусім як символ колективної вдячности міста Львова і його жителів для всіх членів діяспори, що причинилися своїми грошевими пожертвами, працею та іншоє поміччю до здвигнення пам'ятника, на Площі Свободи.

Святочне вручення грамоти відбулося в залі нарад Міської Ради в дні 21-го вересня ц.р.

Рівночасно таку ж грамоту отримав відомий історик, доктор Ярослав Дашкевич, а ряд осіб визнано найкращими у своїх званнях в минулому році.



Голова Львівської Міської Ради В. Куйбіда і голова Комітету пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові д-р В. Іваницький, після зложення вінка квітів до підніжжя пам'ятника поетові.

В Парсиппані...

(Закінчення зі стор. 1)

ли романтичні, патріотичні й народні пісні, а на закінчення „Львів'яни" виконали твір „Пісня про всіх нас", що стало символом об'єднання українського суспільства.

Завершився вечір спільною перекускою, спонзорованою кредитівкою „Самопоміч" з Нюарку, Н. Дж., і приготованою готелем „Рамада" в Іст Ґановер, Н. Дж., під час якої учасники й гості змогли згуртуватися і ще раз відчути атмосферу братськости Українського Народного Союзу.

***



Молебен служать (зліва): о. Мар'ян Струць, о. д-р Мирон Стасів від Української Католицької Церкви та о. Олег Гуцул від Української Православної Церкви.

Голови округ та відділів УНС, які були присутні й зголосилися (просимо вибачення, якщо деякі імена тут пропущені з причини незголошення особи):

Голови округ:

Варка Бачинська — Ню Йорк
Ігор Гайда — Ню Гейвен
Євген Остиславський — Північний Ню Джерзі

Секретарі відділів:

Ю. Котляр — 42
М. Галущак — 71
А. Воробець — 76
Н. Демчур — 86
Ю. Юрків — 130
Я. Завіський — 155
М. Рейнарович — 158
В. Білик — 170
Ґ. Куфта — 171
Л. Старух — 172
В. Бачинська — 184
Л. Ґой — 194
І. Пригода — 200
М. Шпонтак — 204
Є. Остиславський — 234
К. Безкоровайний — 256
А. Кейбіда — 322
О. Літепло — 361
М. Галібей — 371
С. Лонишин — 372
Г. Колесса — 489

ОБЛАСНА ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА у середу, 12-го листопада, схвалила перший в Росії закон, який дозволяє на свобідний закуп і продаж землі. Цей крок Саратовської области іґнорує рішення Державної Думи, котрий хоче дальше втримати строгі обмеження щодо приватної власности землі. Президент Боріс Єльцин, який провадить боротьбу з парляментом за нові земельні правила, був одним із сильних прихильників земельних змін цієї надволжської области. Російська конституція з 1993 року ґарантує право на закуп і продаж землі, але до сьогодні немає законів, які давали б напрямні. Б. Єльцин наклав своє вето на рішення парляменту, котре забороняє продаж землі та пропонує затримати земельні обмеження з часів совєтської ери.

ЗГІДНО З ЛИСТОМ, ВИСЛАНИМ до родин загиблих,ФБІ офіційно закінчило своє кримінальне слідство у справі вибуху лету ч. 800 на пасажирському літаку повітряної лінії Транс Ворлд Ейрлайнс в 1996 році, де всі 230 пасажирів і залога загинули, заявляючи, що „ не найдено будь-яких доказів" кримінального вчинку. Офіційні чинники минулої середи, 12-го листопада, підтвердили, що лист підписаний Джеймсом Каллстромом, головою нюйоркського бюра ФБІ, був висланий до рідні загиблих, але з думкою про те щоб не зтривожити їх офіційним проголошенням закінчення слідства, котре заплянованo проголосити наступного вівтірка, 18-го листопада. Ці ж самі офіційні речники підкреслили, що слідство Крайової ради транспортаційної безпеки, чи причиною тієї трагедії не було механічне пошкодження буде дальше продовжуватися.



Привітання від Союзу Українок Америки читає заступниця голови СУА О. Тритяк.

Вечір „Приятель інституту" в Чикаґо

Слово „інститут" в устах української чикаґської громади асоціюється тільки з Українським Інститутом Модерного Мистецтва (УІММ), що втішається славою репрезентативної установи, яка за останніх 26 років свого існування записалася справді гарними досягненнями. Вона стала своєрідною амбасадою модерного мистецтва різних форм і напрямків та діждалася гідної оцінки культурних кіл міста і преси.

Минулого року правління УІММ влаштовувало святочний вечір пошани й вдячности для щедрих меценатів, що впродовж років склали поважні дотації для новоствореної в Чикаґо установи. Саме вони відчули потребу мати в цьому великому центрі американської індустрії і культури свій модерний інститут, що з бігом часу став справжнім „українським вікном" у світ.

Черговим кроком у цій вже встановленій традиції було влаштування інститутом четвертої з черги імпрези, а став нею прекрасно зорганізований вечір-бенкет „Приятель Інституту", що відбувся з успіхом у власному приміщенні 4-го жовтня ц. р. Ціллю його було привітати і нагородити будівничих УІММ, котрі довгими роками трудилися над фізичною розбудовою і добудовою інституту в центрі українського поселення. А тими приятелями-добродіями і жертвенними трудівниками були адміністратор інж. Ярослав Струтинський та три архітекти, Юрій Самбірський, Юрій Кавка і Юрій Ожґа. Це вони доклали всіх зусиль, щоби новонабутий будинок (1974 року) був відповідно перетворений у ґалерію мистецтва з естетичним зовнішнім виглядом, а згодом відповідно до основного корпусу будинку реставрувати і як слід пристосувати три інші (1983 року) добудови. Все це вимагало фахового плянування, жертвенної праці й очевидно ентузіязму. Це підкреслив у своєму вступному слові довголітній (з короткою перервою) президент інституту Олег Коверко. Після вислухання приявними коротко схоплених біографій наших приятелів, їм було вручено грамоти подяки.

Після вечері приявні мали нагоду почути доповідь „Архітектура — найбільш видимий прояв культури" професора архітектури з МекҐілл університету в Канаді Радослава Жука. З допомогою прозірок він дуже цікаво проілюстрував історичний процес українських церков, включаючи також свою архітектурну творчість церков.

В мистецькій частині виступила з гарно підібраним репертуаром член акторського ансамблю театру ім. Заньковецької зі Львова Оленка Смолинець. Її акомпаньювали Ярослав Маркевич (гітара), Олексій Пошиваник (акордеон) і Надя Савин-Вірчнянська (піяно). Дуже вміло й успішно вечором проводила Христина Назаревич.

М.С.



Український Інститут Модерного Мистецтва.
(Світлила: Ляля Кучма)



Вокально-інструментальний ансамбль „Львів'яни".



Виступає Алла Куцевич.



Ділимося сумною вісткою з родиною, краянами, приятелями, друзями Мистецького Об'єднання ОМУС, знайомими та всім громадянством, що з волі Всевишнього 27-го серпня 1997 р., на 85-му році життя, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, СЕСТРА, ШВАҐЕРКА, ТЕТА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ЛЮБОВ СОФІЯ ТИМЧУК з МАЛИЦЬКИХ

ПАРАСТАС відбувся 28-го серпня 1997 р. в похоронному заведенні Tom Wages, Snellville, Georgia, де приятелі і родина зібралися на молитву та останні прощання

ПОХОРОННІ відправи відбулися 29-го серпня в католицькій церкві St. Oliver Plankett, якими проводив отець вікарій Cliff Hasler, M.S. Тлінні останки поховані на цвинтарі Eternal Hills Memorial Gardens, біля мужа бл. п. Романа Олександра Тимчука та наймолодшого сина бл. п. Тараса Івана Тимчука.

ЗАУПОКІЙНІ СВ. ЛІТУРГІЇ
відправляються:

в St. Oliver Plankett, Snellville, Georgia;
в St. Benedickt, Duluth, Georgia;
у св. Михаїла у Gainesville, Georgia;
в церкві св. Юра в Ню Йорку;
в церкві св. Архистратига Михаїла у Jenkintown, Pa.;
в храмі Успення Пречистої Діви Марії в Люрді, Франція;
в церкві of Good Sheppared в Гльостері, Англія;
в Passionist Monastery, Chicago, Il.;
в Holly Family, Marrietta, Georgia;
в św. Marii Panny, Raclawice Ślaskie в Польщі;
в Баличах Зарічних, Україна;
в Івано-Франківську, Україна та в інших церквах і монастирях;
в Україні, Англії, Франції і Польщі.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у 40-ий день смерти відправилися:

в Храмі Успення Пречистої Діви Марії в Люрді, Франція;
в церкві св. Августина в Covington, Georgia.

У глибокому смутку залишилися:

донька	— ОКСАНА з чоловіком ЗДЗІСЛАВОМ
внучки	— КАТЕРИНА і
	— МАРТА з чоловіком УІЛЛЯМОМ
правнучка	— МАҐДАЛИНА
внуки	— ЯРОСЛАВ
	— ІГОР з дружиною КЕЛЛІ
донька	— НАДІЯ з чоловіком ГЕРРИ
внуки	— МАРКО, ПАВЛО і ХРИСТОФОР
син	— АНДРІЙ з дружиною ЕЛЕЮ і з синами
внук	— ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ҐРЕЙС
правнуки	— МАТВІЙ, ЕШЛЕЙ і МЕЙҐЕН
внук	— АНДРІЙ з дружиною ТІНОЮ
правнук	— МИХАЙЛО
внуки	— ДАНИЛО і ЕРИК
брати	— ВОЛОДИМИР МАЛИЦЬКИЙ, в Англії
	— ТИТ МАЛИЦЬКИЙ, в Польщі з родинами
шваґерка	— ЗЕНОВІЯ КИЦУН, в Україні
шваґер	— о. ВОЛОДИМИР БЕЗРУЧКО
племінник	— ЮРІЙ, в Україні
племінниця	— ХРИСТИНА ТИМЧУК, в Україні

та ближча і дальша родина, односельчани і приятелі в ЗСА, Україні, Канаді, Англії і Польщі.

Просимо про молитви за упокій душі Люби Софії Тимчук.
Нехай американська земля буде їй легкою!
Вічна їй пам'ять!

Концерт бандуристів у Клівленді

По шестилітній перерві, — бо останній раз концертували в Пармі 1991 року — Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка вже на закінчення своїх цьогорічних осінніх виступів по більших містах Канади і ЗСА виступила з концертом у Клівленді в четвер, 2-го листопада ц. р. року, о год. 4:00 по пол. у Вайтєн Авдиторії, при Клівлендському Університеті, при Юклід вул. — Середмістя. Капеля, в своюму Північно-Американському турне, з моттом „Українські степи” вже успішно концертувала цього року в таких містах, як Пітсбурґ, Вашінґтон, Ню Йорк, Філядельфія, Бавнд Брук, Бостон, Ню Гейвен, Монтреаль, Гамілтон, Дітройт і Клівленд. Бандуристи, мов ті журавлі з вирію, злітались в означений час до місця проб: Дітройту, і то навіть з віддалених околиць, як Канада, Ню Йорк, Філядельфія, Баффало і інших міст. Клівленд-Парма можуть чванитися обставиною, що біля 20 відс. всіх бандуристів походять якраз з тих околиць. Головою хору є Арнольд Бірко. Від лютого 1996 року диригентом хору є 28-літній, та виїмково талановитий маестро Олег Махлай з Гінклі, Огайо. Олег ще хлопцем виявляв любов та здібності до музики, студіював гру на бандурі, скрипці і піяно так що вибивався на передові місця в школі. Пізніше закінчив музичні студії на Кейс Вестерн Різерве університеті в Клівленді та був нагороджений багатьма відзначеннями. Ще 16-літнім юнаком став дириґентом хору при соборі св. Володимира в Пармі, а потім закінчує правничі студії в Стейтовому університеті Огайо в Колумбус. Замітними рисами характеру молодого маестра Олега є його непересічна музикальна обдарованість, професійність, вдумливість, здисциплінованість, тонка інтерпретація поодиноких пісень і творів, а над усе любов до музики, співу і бандури.

Капеля охоплює біля 40 співаків та 15 бандуристів, які також і співають. Репертуар концерту багатий, різноманітний та колоритний. Відспівано 20 пісень і дум. Ансамбль звучить гармонійно, зорганізовано. Репертуар відновлений, і можна зауважити поповнення хору молодими співаками та бандуристами.

Давно в Україні кобзарі та бандуристи були носіями державницьких ідей, оспівували славні події в Україні, звеличували свій народ. За це комуністи їх в'язнили та розстрілювали. Спеціяльно було це в Харкові, в 30-их роках. Бандура — унікальний струнний український інструмент. Капеля вже успішно концертувала у минулому в Канаді, Европі, Австралії, а також, у червні 1991 року, в Україні, а потім знову в 1994 році на півдні України і в Криму, під дириґентурою маестра Володимира Колесника.

З нагоди концерту в Клівленді видано змістовну і ефективно оформлену програмку з коротким змістом заспівуваних пісень, в англійській мові і назвами пісень в обох мовах та імена співаків. Також в програмі поміщено характеристику бандури, коротку історію капелі і життєвий шлях маестра Махлая. Зараз на початку бандуристи дуже гарно зарепрезентували себе, як суцільний ансамбль в гарних українських народніх строях. Маєстатично і набожно прозвучали дві перші пісні: „У царстві Твоїм” О. Махлая і „Під Твою милість” С. Людкевича. Далі слідувала вже в англійській мові: „Амейзінґ Ґрейс”, Нютон — Махлай. У всіх піснях та думах просвічувала українська тематика. Пісні були різних жанрів: релігійного, настальгійного, історичного, бойового, побутового, думи, канти та весело-коломийкового. В першій частині співали ще пісні „Чорнобильська колядка” Китастого, „Закувала сива зозуленька” Кошиця, „Пісня про Мазепу” Мішалова, „Ой, у полі озеречко”, „Гомін степів” та „Карпатські січовики” Китастого.

В другій частині ансамбль вже виступав у змінених строях і на початку заспівував сольо сочистий бас-баритон Марко Фаріон, в „Думі про Україну”, при власному акомпаньяменті на бандурі. В другій точці Я. Китастий відіграв на бандурі сольо „Музичний момент” Г. Китастого. Зворушливою та з музичними нюансами інтерпретованою була пісня „Думи мої” Л. Ревуцького. Колисанково-мельодійну пісню „Маєва нічка” заспівував гарним баритоном Я. Цісарик, разом з хором та бандурами. Далі в програмі слідували пісні „Наливаймо, браття” О. Махлая, „В'язанка” Г. Китастого, підскочна „Коломийка” А. Гнатишина і „Грай, бандуро” І. Шамо. Зі солістів ще вирізнялися бас — Невмежицький, І. Кушнір і Р. Касараба, баритон А. Сорока, а з тенорів Т. Пришляк, О. Гельбіґ, З. Чайковський, П. Писаренко та інші з більшого числа солістів. В пісні „Гомін степів” відчувалося шум і містику українських степів, так вдало передано на бандурах тонкі нюанси в інтерпретації. При кінці концерту публіка грімкими оплесками та повстанням з місць заслужено нагородила капелю з її дириґентом маестром Олегом Махлаєм за направду мистецьке виконання окремих точок у програмі. Не було ради, бо публіка не вгавала і настирливо домагалася наддатків. Тому відспівано ще додаткових чотири пісні, між іншими й популярну „О, бютіфул, Америка” в англійській мові і „Многоліствіє”. Треба також відзначити, що багато бандуристів є професіоналістами і фахово працюють, включно з маестром Махлаєм, і вони радо посвячують свій дорогий час, енерґію, гроші та працю для збереження нашої пісні і культури серед вільних народів світу. Належить з приємністю побажати капелі ще багато успіхів у її конструктивній праці на прославу Бога та для добра українського народу і розвою української держави.

Д-р Володимир Боднар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 22-го ЛИСТОПАДА1997 р.

Рочестер, Н.Й. Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ“ 367-го Відд УНС відбудуться в їдальні школи св. Йосафата, о год. 1:30 по пол. Проситься взяти численну участь, є важні справи до полагодження. Проситься вирівняти залеглі вклади. Секретар — Х. Дзюба.

GOV'T FORECLOSED homes from pennies on $1. Delinquent Tax, Repo's, REO's. Your Area.
Toll Free (1) 800-218-9000
Ext. H-1871
for current listings.